מכתבים

(המשך מעמוד 4)

לממרמנט ולוויראוזיות של איש זה: למשל, הטלת מס־פריצה בסך שלושה אחוזים (3%). מס זה יכניס לקופת־האוצר סכומים ניכרים, בהתחשב בשללם הסנטסי של הפורצים מדי שנה בשנה. כל הפורצים והשודדים שלא ישלמו מס זה יוכרו כעבריינים־מס, ויוטלו עליהם קנסות ועונשי מאסר על־תנאי. ואם יימלטו לחו"ל, יחשבו להם שילטונות המס את שיעורו, כאשר כל דולר שווה בערכו ללירה. מלבד זאת יובטח להם שהכנסתם השנתית, נטו, לא תיפגע, והממשלה לא תכיר בשום פנים ואופן בהוצאות הכרוכות בקניית כלי־העבודה שלהם. כנ"ל לגבי הקילומטראז' ברכב גנוב.

הצעה נוספת: מס לשון־הרע. מס מיוחד בסך חמש לירות יוטל על כל המשמיץ את הממשלה ו/או את מדיניותה ו/או את שריה — אם בכתב, אם בעל־פה ואם דרך אמצעי־התיקשורת. ההכנסות העיקריות תהיינה מהטלוויזיה (ניקוי־ראש) ו־אמצעי־התיקשורת בכלל; ביטאוני הסטודנטים; חברי־הכנסת ואנשים כמוני, ועוד שורה ארוכה־ארוכה של גופים.

אפשר, כמובן, להטיל מס גם על האנשים הכותבים ביד שמאל, או על בעלי העיניים הירוקות, או מס על ישיבה ממושכת בבגדים ציבוריים ובבתי־קפה בשעות העבודה. והיד עודנה נטויה.

כן יובילנו אשפנו הפיננסי משיעבוד לגאולה, ומאפלה לאור גדול. בעגלא ובזמן קריב ואימרו אמן!

יוסף כהן, ירושלים

הסוסים שלא יוציאו מהכוך

לפני מיספר שנים נעשה נסיון־נפל ל־העלות אל קרשי הבמה מחזמר בשם לחיי הסוסים שיוציאו את עם ישראל מהבוץ.

איני בא להעביר ביקורת על מחזמר זה. בין לחיוב ובין לשלילה, אולם משם ההצגה אני מבקש להקיש למצבנו־אנו. נראה לי שבאמת סוסים(!) מנסים להוציא את עם ישראל מהבוץ.

מסופקני אם את מדינתנו, השקועה כה עמוק בבוץ, עשויים אפילו בני־אדם כישרוגים לחלץ ממנו. והבוץ הוא מן הסוג הגרוע ביותר.

אולם, משוכנע אני כי אם הגה המדינה מופקד בידיים שלומיאליות מסוג אלה של מנהיגי התקופה, הרי אין תימה מדוע אין המדינה נחלצת אלא חמור מכך, שוקעת בו עמוק עוד יותר.

רק מנהיג בעל שיעור־קומה, שדומה כי טרם קם כמוהו בתולדות תקומתנו, עשוי להעלות אותנו על דרך־הזהב שלה כולנו מייחלים.

דני סגל, תל־אביב

מה לא חוגן

אני מוחה על הכתבה אודות אלישבע צ'יזיס (העולם הזה 2008). הכתבה מרשיעה חשודות, יש בה פיסקות כגון „פרוצה לשעבר", וזה לא הוגן.

אני יודעת שלא העורך אורי אבנרי כותב כל כתבה בעיתון, אך הגישה חלילה ברלית „ללא משוא־פנים" פשטה את הרגל בכתבה זו.

נדמה לי שהיתה זו „התחשבנות" גסה עם הנשים, אלישבע ואמה, שאותן אף איני מכירה.

שוקה ירנר, רמת־חן

עבדים במקום עובדים

ובכן, השביתה בקרגל הסתיימה. הפועלים יקבלו תוספת של 10 אחוזים, וישובו לעבוד בשתי משמרות בנות 12 שעות.

אם לא הייתי קורא דברים אלה בעיתון, לא הייתי מאמין שבישראל יש פועלים אשר שבוע־העבודה שלהם מסתכם ב־72 שעות(!), ותמורת שכר של פחות מאלפיים לירות לחודש.

אני יודע שהמדינה הזו מנצלת פועלים, אבל עד־כדי־כך? בושה להסתדרות, שכביכול מייצגת פועלים, ובושה גדולה עוד יותר לאותם פועלים, שמאפשרים לנצל אותם בצורה כה מחרידה.

שיסלחו לי אותם עובדים, אבל בעיני הם לא עובדים אלא עבדים. נולדתי במדינה הזאת, ואני מתבייש לחיות בה.

חיים מיזרחי, תל־אביב

להציל את הספינה

ועדות בזיל־הזול / במיקצב דו־רה־מיסול. / הן צצות כפיטריות / וצדות את הבריות.

רוכשות אמון הכלל / יש חשבון בבנק בל"ל / עם כיסוי וערבים / מנשלים את הרעבים.

הקאריקטורה של השבוע

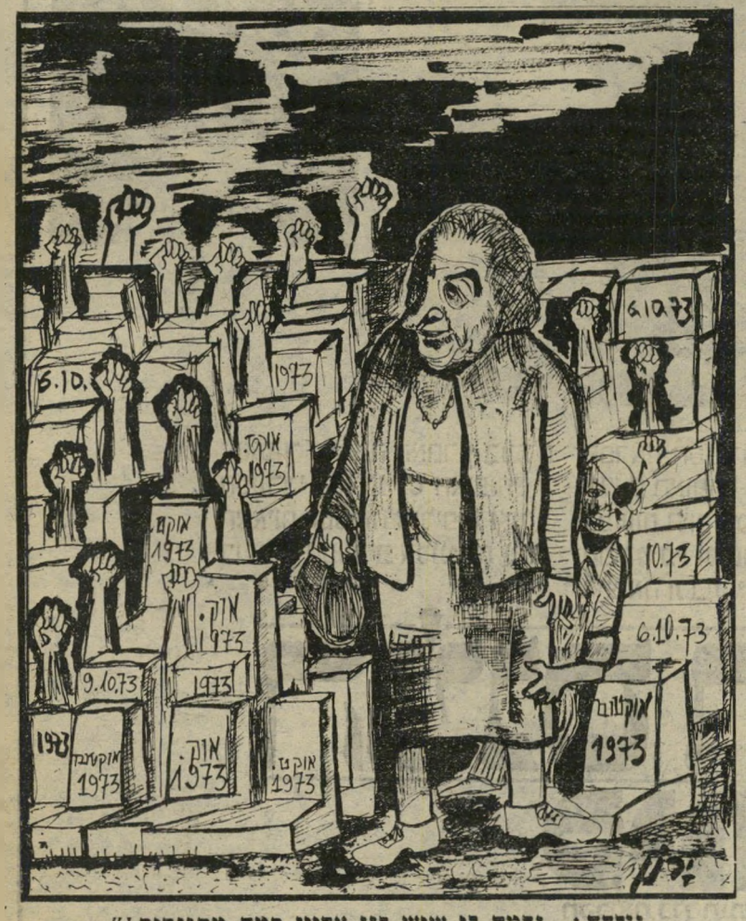

גולדה: „נדמה לי שיש לנו עדיין כמה מתנגדים!"

ירון ליוואי, תל־אביב

שמפו רויאל
ירוק - לשיער יבש
עץ הזית

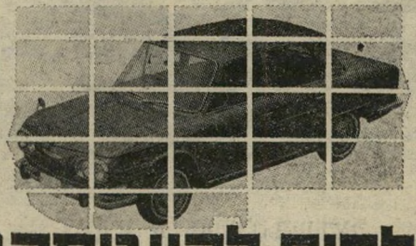
חלפים לקונטסה?
יש!!
• כל החלפים לקונטסה 1300 ולקונטסה 900 במלאי.
• משלוח גובינא בדואר לכל חלקי הארץ.
מ. רביד
יבוא ושווק חלקי חלוף בע"מ
תל־אביב, רח' טברסקי 6, טל. 35893

תן טרמפ לחייל